

« zurück blättern vor »

FOGLAR subst. m., ab 1494; ‘eine Art Geschütz’ – ‘rodzaj działa’: (1494) 1902 GórsArt 219, STP *In valva stat foglar in lecto super rotis et aliud supra valvam turris.* ◦ 1494 Podol 6, STP *In... stuba XI hakounicz et XII-a fracta et destructa, prochownicze tres, ffoglari tres.* ◦ [LBel.] (1495) 1902 GórsArt 220, STP *Nouem foglary, prochownycz viginti tres.* – nur STP. ◦
Etym: mhd. *vogeler* subst. m., ‘eine Art Schießwaffe, kleine Kanone’, LEX. ◦
Der: *foglarek* subst. m., [hapax] (1494) 1902 GórsArt 219, STP.

« zurück blättern vor »